

Tic-tacul clipelor

Danut Cepoi

Tic-tacul clipelor meschine începe seara târziu
când jumătate de oraș doarme deja, iar cealaltă
face dragoste, sau se uită pe geam a pustiu.

Tic-tacul clipelor înșelate înaintează spre seară
spășite ca niște soldați căzuți prizonieri, obosiți
care ar prefera mai degrabă să moară, decât
să se întoarcă acasă umiliți și înfrânți.

Avidă de viață iubirea pompează sângele meu
și aș vrea să îmi spui de ce cad frunzele toamna mereu
de ce uneori mă simt singur, de ce am ochii căprui
iară nefericirea-mi nu am cui să o dau, să o spui.
În același tic-tac e și inima mea și a ta, probabil
suntem făcuți unul pentru altul, de aceea nu te pot uita
o să lăsăm omenirii un semn că am existat și noi undeva.